

РОЗДІЛ 2

РЕКРЕАЦІЙНО-ТУРИСТИЧНІ ЗОНИ, ТЕРИТОРІЇ, ОБ'ЄКТИ ХАРАКТЕРИСТИКА КАРПАТСЬКОГО РЕКРЕАЦІЙНОГО РЕГІОНУ

А.ЛЬБІН, Ю.ДРОГОМИРЕЦЬКИЙ, С.МОРОЗ

Український державний лісотехнічний університет

Дослідженнями вітчизняних і зарубіжних вчених встановлено, що рекреаційний ліс в багато разів цінніший за господарський, який служить сировинною базою виготовлення деревини. Наприклад, у Німеччині дохід від рекреаційних лісів у 20 разів перевищує господарські. Рекреаційне використання лісів обумовлює зміни у традиційній лісгосподарській діяльності регіону.

У лісах рекреаційного призначення господарство повинно базуватися на наступних принципах:

- оптимізація контакту людини з природою (створення ставків, галявин, літніх майданчиків, зоологічних садів та ін.);
- рекреаційне використання пейзажу, яке передбачає рівномірне розподілення зелених зон;
- систематизація руху рекреантів;
- збереження екологічної рівноваги.

Для вирішення проблеми невичерпного природовикористання, необхідно:

- дослідити природні умови і виявити території, які б відповідали вимогам для організації короткотермінового і довготермінового відпочинку, що і стало метою наших дослідження на прикладі Карпатського регіону.

В наш час оздоровлення і відпочинок населення в Карпатах відбувається головним чином на території зелених зон і курортних лісів. Зелені зони розташовані навколо 44-х міст і селищ міського типу площиною 153,6 тис. га. Площина курортних лісів (за даними 1982 р.) 35,6 тис. га. У 1980 році був створений Карпатський державний природний парк площиною 50,3 тис. га., який є найбільш раціональною формою організації рекреаційного обслуговування, з одночасним збереженням природних комплексів, пам'яток природи та історичних пам'яток.

За сумарною тривалістю періодів згідно шкали, розробленої для оцінки клімату рекреаційних районів, Карпатський рекреаційний регіон отримує оцінку "найкращий". Сприятливі умови для сезонних видів відпочинку зберігаються протягом 10-ти місяців, тому підсистеми відпочинку і туризму в Карпатському регіоні можуть функціонувати практично постійно.

В Карпатському рекреаційному регіоні відомо біля 70 родовищ мінеральних лікувальних вод, нараховується приблизно 820 джерел і свердловин. За хімічним складом і лікувальними властивостями у даному регіоні є в наявності мінеральні води майже всіх відомих типів, більшість з яких унікальні. Сумарний дебіт водопунктів складає біля 380 тис. м³/добу.

Для лікування багатьох хвороб все ширше використовують лікувальні грязі і мінеральні води, який можна використовувати повторно (до 16-ти разів).

Потенційна місткість Карпатського регіону повністю дозволяє задовольнити потреби населення на відпочинок і туристичні послуги. Але існує ряд вузлів, подальший ріст місткості яких призведе до перевищення оптимальної туристичної місткості природних комплексів. Це Яремчанський, Ясинський, Косовський туристичні

вузли. Курорт Трускавець не слід значно розширювати, щоб уникнути надмірних рекреаційних навантажень, а розвивати курорт Східниця.

У Карпатському регіоні роль туризму в економічному житті безперервно зростає. Це проявляється у тому, що багато населених пунктів і навіть окремі місцеві мешканці спеціалізуються на обслуговуванні з туризму. Але розміщення і розвиток туристичного господарства нерівномірне. Більше половини кількості місць і об'єму запропонованих послуг знаходяться у Закарпатській області.

Основна частина туристичного господарства сконцентрована вздовж автомобільної траси Ужгород-Рахів-Яремче. В цей час як гірські райони Львівської області, західні регіони Івано-Франківська і північно-західна частина Закарпаття використовуються недостатньо.

На сьогоднішній день у Карпатському регіоні ведуча роль в активному відпочинку належить оздоровчому туризму. Соціологічні дослідження показали, що 75 % бажаючих відпочивати у Карпатах припадає на зимовий період року. Найбільш сприятливі умови для розміщення гірськолижних туристичних комплексів у Закарпатті (північна частина Рахівського району, Воловецького району, західна частина Міжгірського району, північна частина Великоберезнянського району), Івано-Франківській (Надвірнянський і Верховинський райони); у Львівській області (Славський туристичний центр і частина населених пунктів Турківського району).

Таким чином, у Карпатському регіоні є всі умови перетворення туризму у перспективну галузь спеціалізації.

ОРГАНІЗАЦІЯ САМОДІЯЛЬНОЇ ТУРИСТСЬКОЇ РОБОТИ У КАРПАТСЬКОМУ РЕГІОНІ

АНДРІЙ КУХТІЙ, НАЗАР РАДИК

Львівський державний інститут фізичної культури

Туризм – це специфічний вид людської діяльності, який має багатовікову історію. Минуло багато часу перш ніж туризм перетворився на суспільний інститут в його сучасному вигляді. І сьогодні ми можемо говорити про туристську галузь або індустрію туризму.

Як свідчать статистичні дані Всесвітньої туристичної організації (ВТО), у світовій економіці туристська сфера займає друге місце після електронної та комп'ютерної індустрії, залишивши далеко позаду такі галузі як автомобілебудівна та нафтопереробна. Тому, сьогодні настав час докорінно змінити ставлення держави до туризму в Україні взагалі і до туристської індустрії, як важливої галузі економіки, зокрема [3]. Міжнародний і внутрішній туризм в Україні розвивається через мережу державних, громадських і бізнесових організацій. Ще за радянських часів був накопичений досвід, туристської політики, який увібрав в себе багатоманітність практичної діяльності туристських організацій і центрів. Але, як розвинуто соціокультурне явище туризм в нашій країні почав формуватися лише 10-15 років тому. В наш час дуже важливо дослідити особливості діяльності як державної, так і самодіяльної форм організації туристської сфери в Україні, тому що кожна з цих ланок займає особливе місце у забезпеченні ефективного функціонування наскладної туристської індустрії.